

BALLADE VOOR MIJN DOOD

naar 'Balada para mi muerte' van Horacio Ferrer

gezongen:

In Buenos Aires zal ik sterven, bij het eerste ochtendlicht.
Vol verlangen zal ik kijken naar de dingen uit mijn leven,
mijn mislukte gedichten over afscheid en kogels
mijn sigaret, mijn tango, een hand vol nostalgie.

Geen schuilplaats zal ik vinden, wanneer de dageraad verschijnt.
Geen allerlaatste whisky sla ik achterover.
Hij zal komen, vertraagd, mijn verliefde dood,
ik zal dood zijn, als de klok zes uur slaat.

Nu er geen tijd meer is voor dromen,
ga ik nog eenmaal terug naar Santa Fe.
Ik weet dat jij in ons café zal zijn
jouw glas tot de rand met tranen gevuld.
Hou me stevig vast, want in mijn hart
hoor ik doden, oude doden.
Ze jagen op alles waar ik van hield...
Mijn ziel... Kom, we gaan...
De dag komt... Huil niet!

gesproken:

In Buenos Aires zal ik sterven, bij het eerste ochtendlicht,
als het tijd is en als zij die weten hoe te sterven, sterven.
In de stilte proef ik onverwacht de bitterzoete geur
van dat ene gedicht dat ik nooit voor jou kon schrijven.

Ik zal door alle straten lopen en daar op het Plaza Francia,
als vluchtige schaduwen van een vermoeid ballet,
herhaal ik jouw naam, jouw naam, in een witte straat.
Op hun tenen zullen de herinneringen mij verlaten.

gezongen:

In Buenos Aires zal ik sterven, bij het eerste ochtendlicht.
Vol verlangen zal ik kijken naar de dingen uit mijn leven,
mijn mislukte gedichten over afscheid en kogels
mijn sigaret, mijn tango, een hand vol nostalgie.

Geen schuilplaats zal ik vinden, wanneer de dageraad verschijnt.
Geen allerlaatste whisky sla ik achterover.
Hij zal komen, vertraagd, mijn verliefde dood,
ik zal dood zijn, als de klok zes uur slaat.

Als de klok zes uur slaat.
Als de klok zes uur slaat.
Als de klok zes uur slaat!

vertaling Peter Swanborn